

รายงานการประชุม

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ครั้งที่ ๓/๒๕๔๗ วันศุกร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗

ณ ห้องประชุม ๕๐๑ ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล

ผู้มาประชุม

๑. พลเอก ธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา
รองนายกรัฐมนตรี	ประธานกรรมการ
๒. พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
๓. พลตรี ศรีไชย รวยลาภ
ผู้ช่วยเจ้ากรมเสมียนตรา
แทนปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
๔. นายอภิชาติ พงษ์ศรีหุลชัย
หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
แทนปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
๕. นายสุรพล สุประดิษฐ์
ผู้ช่วยปลัดกระทรวงการคลัง
แทนปลัดกระทรวงการคลัง	กรรมการ
๖. นายใหญ่ โรจน์สุวนิชกร
รองผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ ช่วยราชการ
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
แทนปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
๗. นายวรารักษ์ ชื่นสามารถ
ที่ปรึกษากฎหมาย
แทนปลัดกระทรวงพาณิชย์	กรรมการ

๘. นายนิพนธ์ สะกิมิ	กรรมการ
กรรมการร่างกฎหมายประจำ	
แทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	
๕. นางจิราพร บุนนาค	กรรมการ
รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ	
แทนเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ	
๑๐. นางอุมาสีวี สอาดเยี่ยม	กรรมการ
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	
๑๑. นายไพโรจน์ สาโหมค	กรรมการ
นักการข่าว ๕ ชช	
แทนผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ	
๑๒. นายอำพล ทิมसार	กรรมการ
ที่ปรึกษาสำนักงบประมาณ	
แทนผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	
๑๓. นายกิตติศักดิ์ ปรกติ	กรรมการ
๑๔. นายขวัญชัย วศวงศ์	กรรมการ
๑๕. นายชูชัย ศุภวงศ์	กรรมการ
๑๖. นายเชิรชัย ฌ นคร	กรรมการ
๑๗. นายประพันธ์ นัยโกวิท	กรรมการ
๑๘. นายมานิจ สุขสมจิตร	กรรมการ
๑๙. นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์	กรรมการ
๒๐. นายรองพล เจริญพันธุ์	เลขานุการ
รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	

๒๑. นายหังทอง โอภาศิริวิทย์
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๒. นายนคร เสรีรักษ์
ผู้อำนวยการส่วนนโยบายและวิเคราะห์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. เลขธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
ติตราชการ
๒. นายครรชิต มาลัยวงศ์
ติตราชการ
๓. นายทศพร ศิริสัมพันธ์
ติตราชการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. พลเอก ถวัลย์ แสงพรรค	ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี
๒. พลเอก เสริมศักดิ์ วิเศษไชยศรี	สำนักงานรองนายกรัฐมนตรี
๓. พลตรี อภิศักดิ์ ศรีกังวาล	สำนักงานรองนายกรัฐมนตรี
๔. นายอาวุธ วรรณวงศ์	สำนักงาน ก.พ.ร.
๕. พันเอก กิตติศักดิ์ บุญสุข	กรมเสมียนตรา กระทรวงกลาโหม
๖. พันโท วรวิทย์ พงศ์ไพจิตร	กรมพระธรรมนูญ กระทรวงกลาโหม
๗. นางสาวอรชา ชนากร	กระทรวงการต่างประเทศ
๘. นายจักรพล พิมพ์าน	สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
๙. นางสาวพิทยา อินทรบรรลือ	สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
๑๐. พันตำรวจโท วัชร วิเชียรสรรค์	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๑๑. นางสาวสมรพันธ์ ดอกไม้ทอง	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๑๒. นางสาวหิรัญญา บุญจำรูญ	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๑๓. นายคุณิ์ พรสุขสวัสดิ์	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๑๔. นางภักพิชา จันทศิริ	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๑๕. นายศักดิ์ดา สุทธิโคตร	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๑๖. นางศิริพร อุดมโชคชัย	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๑๗. นายสมเกียรติ สมทอง	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๑๘. นายวีระเชษฐ์ จรรยากุล	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๑๙. นางสาวเสาวณีย์ สกลรัตน์	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๐. นางนัยนา จำปาทอง	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๑. นางสาวธัญดา โตสมบุญ	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๒. นางสาวสุพรรณิ หญิตน้อย	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๓. นางสาวสุพัตรา ขุนหอม	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๔. นายสายัณห์ รักษ์นุกูล	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ น.

ประธานได้กล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๔๗

ประธานฯ ได้ขอให้ที่ประชุมพิจารณารับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗

มติ รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

๓.๑ รายงานผลการดำเนินการของคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗

ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นายชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์) ได้รายงานว่า ในช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗ คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนได้พิจารณาดำเนินการเรื่องร้องเรียนจำนวน ๑๕ เรื่อง สามารถดำเนินการจนยุติจำนวน ๑๖ เรื่อง และอยู่ระหว่างดำเนินการ ๓ เรื่อง

มติ ที่ประชุมรับทราบ

๓.๒ รายงานผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗

ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นายชังทอง โอภาสศิริวิทย์) ได้รายงาน ว่า ในช่วง เดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้มีคำวินิจฉัยแล้วเสร็จจำนวน ๕ เรื่อง เป็นคำวินิจฉัย ที่ ๔๓ - ๔๗/๒๕๔๗

มติ ที่ประชุมรับทราบ

๓.๓ รายงานผลการดำเนินการของคณะอนุกรรมการพิจารณาส่งเรื่อง

อุทธรณ์ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗

ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นายชังทอง โอภาสศิริวิทย์) ได้รายงาน ว่า ในช่วง เดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗ คณะอนุกรรมเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ได้พิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จำนวน ๘ เรื่อง

มติ ที่ประชุมรับทราบ

๓.๔ รายงานผลการดำเนินการของคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อ

ดำเนินการกรณีร้องเรียนให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการใช้อำนาจตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อตรวจสอบข้อมูล ข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ

ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นายชังทอง โอภาสศิริวิทย์) ได้รายงาน ว่า ในช่วง เดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗ คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินการกรณีร้องเรียนให้คณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารของราชการใช้อำนาจตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ ได้ดำเนินการเรื่องร้องเรียนแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งผู้ร้องแล้ว จำนวน ๒ เรื่อง คือ เรื่องนายประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์ ที่ร้องเรียนเกี่ยวกับ

กรรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และเรื่องนายสมชาย ชวนชม ที่ร้องเรียนเกี่ยวกับพื้นที่ การศึกษาลพบุรี เขต ๑ และมีเรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินการ ๒ เรื่อง คือ เรื่องของนายธีรชัย กอวรกุล

ที่ประชุมมีความเห็น ดังนี้

๑. นายกิตติศักดิ์ ปรกติ มีความเห็นว่า กรณีนายประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์ ร้องเรียนกรณีกระทรวงพาณิชย์ปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารในการขายข้าวหอมมะลิของรัฐบาลไทยให้แก่สหภาพยุโรปภายใต้โควตารายกเว้นภาษีนั้น กระทรวงพาณิชย์มีคำชี้แจงหรือเหตุผลอธิบายหรือไม่ว่าเหตุใดจึงไม่มีข้อมูล ซึ่งอาจจะไม่ได้มีข้อมูลจริงหรืออาจจะผิดพลาด
นี้ อ ง จ า ก ไ ม่ ไ ด้ ก ี บ
ข้อมูลมาตั้งแต่ต้นแล้ว ถ้าเป็นกรณีที่ผิดพลาดเนื่องจากกรณีข้อมูลสำคัญไม่ได้เก็บไว้ ก็น่าจะต้องให้ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาซักถามหรือวางมาตรการป้องกันต่อไป

๒. นายมานิจ สุขสมจิตร มีความเห็นว่า เรื่องนี้เป็นการประมูลซื้อข้าวของรัฐบาลไทยไปขายให้สหภาพยุโรป โดยกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า การซื้อข้าวแบบใหม่ไม่ได้เปิดประมูลทั่วไป ถ้าบริษัทรายใดมีความประสงค์จะซื้อข้าวก็เสนอราคามาได้ และมีเพียงบริษัทรายเดียวที่เสนอและได้ซื้อไป ส่วนที่มีชื่อของบริษัท KAITAK นั้น ปรากฏอยู่ในกระถุ่ถามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งรัฐมนตรีฯ ได้ชี้แจงว่า บริษัทฯ ดังกล่าว ไม่ได้ติดต่อเข้ามา รวมทั้งผู้แทนกรรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ยืนยันว่า บริษัทฯ ได้ติดต่อมาอย่างไม่เป็นทางการโดยทางโทรศัพท์และไม่ได้ติดตามเรื่องอีกเลย เพราะฉะนั้นผู้ร้องจึงขอทราบหลักฐานเกี่ยวกับบริษัทนี้ ส่วนการขายข้าวจะกระทำโดยรอบคอบและเป็นธรรมกับรายอื่นหรือไม่ นั้น เป็นเรื่องที่นอกเหนือจากความรับผิดชอบของคณะอนุกรรมการฯ ที่จะไปตรวจสอบ แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติของราชการ

๓. ประธานที่ประชุมฯ หรือที่ประชุมว่า เรื่องร้องเรียนประเภทนี้เป็นเรื่องใหม่ กรณีที่ส่วนราชการแจ้งว่าไม่มีข้อมูล และผู้ร้องได้ร้องเรียนคณะอนุกรรมการฯ จะดำเนินการอย่างไร

๔. นายกิตติศักดิ์ ปรกติ มีข้อสังเกตว่า ประการแรก แม้กรรมการค้าต่างประเทศไม่ได้ประกาศเชิญชวนโดยตรงก็ตาม แต่ต้องมีบันทึกหรือเอกสารต่าง ๆ หรือคำสั่งที่ให้ดำเนินการขายข้าว เพราะถ้าไม่มีการประกาศ เอกชนหรือบุคคลภายนอกจะทราบได้อย่างไรว่ามีโควตาข้าวของสหภาพยุโรป ประการที่สอง น่าจะมีข้อมูลข่าวสารเนื่องจากรัฐมนตรีฯ ไปตอบกระถุ่สำหรับกรณีการขายข้าวครั้งนี้ น่าจะเป็นการขายข้าวซึ่งลดราคาให้โดยกระบวนการทั้งหมดเป็น

การดำเนินการด้วยวาจา สำหรับปัญหาการสั่งการด้วยวาจาจะถูกต้องหรือไม่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าหากเป็นกรณีที่มีเอกสารหลักฐานเป็นคำสั่งหรือบันทึกก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แม้ว่าส่วนราชการจะยืนยันว่าไม่มีเอกสารแต่หากหลักฐานปรากฏว่าเคยมีอยู่ โดยส่วนราชการไม่สามารถรักษาเอาไว้ได้ เนื่องจากผู้มีอำนาจหน้าที่ไม่เก็บไว้หรือผู้ที่มิอำนาจหน้าที่ดูแลเก็บเอกสารนั้นเก็บเป็นความลับและไม่ปรากฏแก่บุคคลอื่น ปัญหาที่คณะกรรมการฯ จะพิจารณาก็คือในเรื่องที่สำคัญ ในกรณีที่ไม่มีเป็นหลักฐานและไม่ใช่ว่ากรณีที่เป็นการสั่งการด้วยวาจา คณะกรรมการฯ จะต้องเสนอมาตรการว่าถ้าหน่วยงานจะเก็บเป็นความลับจะต้องบันทึกไว้ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับของทางราชการหรือความมั่นคง

๕. นายมานิจ สุขสมจิตร ให้ความเห็นเห็นว่า ตามที่นายกิตติศักดิ์ ฯ เสนอเป็นทางเลือกที่ดีในการทำงานได้เคยพบกรณีที่เอกสารทางราชการที่สมควรเก็บไว้แต่ไม่ได้เก็บไว้หลายกรณีด้วยกัน แต่เป็นเรื่องนอกเหนืออำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ซึ่งถ้าจะให้มีส่วนในทางปฏิบัติจริง ๆ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการควรจะประมวลเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ และแจ้งเตือนไปยังหน่วยราชการต่าง ๆ ว่าการดำเนินการดังกล่าวอาจจะไม่ชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ แล้วนำมาประมวลผลต่อไป

มติ ที่ประชุมรับทราบและให้ฝ่ายเลขานุการฯ รับข้อคิดเห็นของคณะกรรมการฯ ไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ การพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

เลขานุการฯ (นายรองพล เจริญพันธุ์) ได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้มอบหมายให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จัดประชุมสัมมนาระหว่างคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อยุติเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เสนอโดยกระทรวงเทคโนโลยีฯ และร่างที่เสนอโดยคณะกรรมการข้อมูล

ข่าวสารของราชการ เพื่อจะได้นำข้อยุติเสนอต่อคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี
คณะที่ ๕ ต่อไปนั้น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้จัดประชุมสัมมนาทางวิชาการเพื่อพิจารณา
ร่างกฎหมายทั้งสองฉบับเสร็จเรียบร้อยแล้วโดยรองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ชรรณรักษ์ อิศรางกูร
 ณ อยุธยา) เป็นประธานการเปิดสัมมนา ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ประมวลผลการประชุมสัมมนาทาง
วิชาการแล้วเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับมีหลักการและวัตถุประสงค์เดียวกันเพียงแต่มี
รายละเอียดที่ต่างกัน ในประเด็นนี้จึงมีความเห็นที่จะเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะที่ ๕ เพื่อ
พิจารณามีมติให้นำร่างของ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และร่างของกระทรวงเทคโนโลยีฯ
รวมกัน สำหรับหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งขณะนี้ได้มีการแก้ไข
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อยกฐานะสำนักงานฯ ให้เป็นกรมก็ควร
จะรับงานนี้เข้ามารวมไว้ด้วยกันเพื่อให้การบริหารงานของรัฐบาลและการใช้กฎหมายเป็นเอกภาพ
และมีการบูรณาการงานด้านบุคคล งบประมาณและค่าใช้จ่าย โดยสรุปจะมีสองประเด็น คือ ประเด็น
แรก รวมร่างกฎหมายทั้งสองฉบับของสองหน่วยงานเป็นร่างเดียวกันและปรับปรุงรายละเอียดให้
เหมาะสมและประเด็นที่สอง ให้สำนักงานข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นผู้บริหารจัดการเรื่องนี้เพียง
หน่วยงานเดียวโดยจะต้องมีการแก้ไขร่าง จึงขอเสนอเพื่อขอความเห็นชอบในหลักการนี้และจะได้
นำเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองฯ พิจารณาต่อไป

ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์) ได้รายงานเพิ่มเติมว่า
ได้จัดทำสรุปข้อคิดเห็นจากที่ประชุมสัมมนาเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงร่างกฎหมายแล้ว
สรุปได้ ดังนี้

๑. คำนิยาม

๑.๑ เนื่องจากนิยามคำว่า ข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กับร่างกฎหมายใหม่อาจมีนิยามที่แตกต่างกัน จึงควรต้อง
พิจารณาว่าจะกระทบต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ หรือจะป้องกันมิให้มีการเลือกใช้ประโยชน์จากความ
แตกต่างนี้อย่างไร

๑.๒ ให้พิจารณานำคำนิยามจากพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ
ข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ มาประกอบการพิจารณาด้วย

๒. ขอบเขตการบังคับใช้

๒.๑ ร่างกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลควรเป็นกฎหมายกลางด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ ยังสามารถออกกฎหมายเฉพาะเรื่องหรือเฉพาะด้านในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้อีก

๒.๒ เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของต่างชาติซึ่งเกี่ยวข้องกับการส่งผ่านหรือโอนข้อมูลระหว่างประเทศจะต้องมีการกำหนดการคุ้มครองให้ชัดเจน

๒.๓ ร่างกฎหมายควรมีความชัดเจนว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่น ๆ ยังคงสามารถขอข้อมูลจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ได้ ตามที่มีกฎหมายให้อำนาจไว้แล้ว

๒.๔ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตมีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลภาคเอกชนมาก ดังนั้น หากร่างกฎหมายไม่บัญญัติยกเว้นกรณีของกฎหมายข้อมูลเครดิตไว้ก็อาจเกิดสภาพการคุ้มครองเกินความจำเป็น ซึ่งอาจเป็นปัญหาค่าใช้จ่ายกับผู้ประกอบการ

๒.๕ ในการเก็บรวบรวมการใช้การเปิดเผยและโอนข้อมูลของภาคธุรกิจเอกชนที่มีกฎหมายกำหนดไว้เฉพาะแล้วต้องดำเนินการตามกฎหมายนั้น แต่ถ้าไม่มีกฎหมายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ซึ่งเป็นกฎหมายกลาง

๒.๖ กรณีที่จะยกเว้นให้หน่วยงานของรัฐสามารถขอข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคเอกชน ควรกำหนดให้ชัดเจนในเรื่องขอบเขต เช่น ควรให้หน่วยงานเป็นผู้ขอมากกว่าเป็นตัวบุคคลและเรื่องการส่งข้อมูลส่วนบุคคลให้กับหน่วยงานของรัฐทางอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบสารสนเทศ ควรมีความเหมาะสมและความชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาแก่ภาคเอกชนได้

๒.๗ เกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจต้องทำให้ชัดเจนว่าอยู่ในบังคับของกฎหมายใด

๒.๘ กฎหมายจะมีข้อยกเว้นไม่บังคับต่อนักหนังสือพิมพ์ผู้สื่อข่าวหรือไม่

๒.๙ หลักการยกเว้นไม่บังคับตามกฎหมายนี้น่าจะเฉพาะธุรกรรมระหว่างธนาคาร ซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองเป็นการเฉพาะอยู่แล้ว

๒.๑๐ หน่วยงานที่ไม่แสวงหากำไรจะบังคับครอบคลุมอย่างไร

๒.๑๑ ข้อมูลส่วนบุคคลของลูกจ้างหรือพนักงานของสถานประกอบการ จะมีหลักเกณฑ์การคุ้มครองเหมือนหรือต่างจากข้อมูลส่วนบุคคลลักษณะอื่น ๆ

๓. องค์ประกอบและหน้าที่ของคณะกรรมการ

๓.๑ หลักการตั้งกรรมการต้องตั้งเพื่อให้เกิดไม่ซ้ำซ้อนไปทำงาน เช่น เรื่องการกำหนดหรือวางหลักเกณฑ์เป็นงานคิด ใช้หลายคนคิดจึงน่าจะดี

๓.๒ การแต่งตั้งคณะกรรมการซึ่งมาจากหลายส่วนเพื่อทำหน้าที่กำกับและให้แนวคิดในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลน่าจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน

๓.๓ ร่างกฎหมายฯ ของกระทรวงฯ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจให้กรรมการพ้นจากตำแหน่งเพราะประพฤติตนเสื่อมเสีย ซึ่งอำนาจดังกล่าวน่าจะเป็นของคณะรัฐมนตรี

๔. มาตรการและแนวทางคุ้มครองสิทธิตามร่างกฎหมาย

๔.๑ ร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ กำหนดให้เจ้าของข้อมูลสามารถขอให้นายทะเบียนลบข้อมูลส่วนบุคคลได้ แต่น่าจะต้องไม่รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับเครดิต ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายได้

๔.๒ ร่างกฎหมายฯ ของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ กำหนดมาตรการคุ้มครอง ปกป้อง และพิทักษ์ข้อมูลส่วนบุคคลของปัจเจกชนตามหลักสากลรวมทั้งกำหนดหน้าที่ของนายทะเบียนในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงาน ลูกค้า และนิติบุคคล

๔.๓ มาตรการตามกฎหมายต้องไม่เป็นอุปสรรคหรือเพิ่มภาระต้นทุน โดยไม่จำเป็นต่อการบริหารหรือการดำเนินงานของสถาบันการเงินทั้งธนาคารพาณิชย์และธนาคารแห่งประเทศไทยที่ดำเนินการอยู่

๔.๔ หลักความยินยอมของเจ้าของข้อมูลควรกำหนดให้ใช้เฉพาะเมื่อนำไปใช้หรือไปเปิดเผยเท่านั้นจะเหมาะสมหรือไม่ เพื่อไม่ให้กระทบต่อการนำข้อมูลมาจัดเก็บหรือประมวลผลด้านเครดิต

๔.๕ ข้อมูลที่มีอยู่แล้วก่อนวันที่ร่างกฎหมายมีผลบังคับใช้จะต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลใหม่หรือไม่ ควรต้องมีบทเฉพาะกาลกรณีนี้ไว้หรือไม่

๔.๖ การกำหนดให้เจ้าของข้อมูลสามารถเพิกถอนคำยินยอม ณ เวลาใดก็ได้ อาจทำให้เกิดปัญหาทางปฏิบัติได้มาก จึงควรต้องพิจารณาเรื่องนี้

๔.๗ การกำหนดมาตรการให้ต้องจัดทำบัญชีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลไว้ เพื่อให้เจ้าของข้อมูลตรวจสอบและจัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการหรือคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามร่างกฎหมาย ๑ ชุด เพื่อการตรวจสอบ

กำกับด้วยนั้น จะเป็นภาระทั้งผู้ประกอบการและสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามกฎหมายเอง เนื่องจากข้อมูลจะมีเป็นจำนวนมาก

๔.๘ การโอนเงินซึ่งต้องมีข้อมูลส่วนบุคคลที่รับโอนหากต้องขอ คำนยยอมก็จะปฏิบัติไม่ได้

๔.๙ ข้อมูลของธนาคารพาณิชย์ต้องเก็บไว้ ๑๐ ปี หากให้บางคน ลบข้อมูลบางส่วนของคนทั้งอาจสร้างปัญหาได้มาก เช่น สรุปลตัวเลขไม่ได้ ฯลฯ

๔.๑๐ โครงสร้างข้อมูลของภาคเอกชนแต่ละธุรกิจไม่เหมือนกัน การกำหนดหลักเกณฑ์ควรจะกำหนดให้สอดคล้อง โดยอาจมอบให้เป็นอำนาจของหัวหน้าหน่วยงาน หรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบร่างกฎหมายไม่ควรกำหนดหลักเกณฑ์ที่ตายตัวไว้ในกฎหมาย ซึ่ง อาจไม่สอดคล้องกับบางธุรกิจและการแก้กฎหมายอาจมีความยุ่งยาก

๕. บทลงโทษ

๕.๑ ร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ กำหนดบทลงโทษผู้ละเมิดข้อมูล ส่วนบุคคลไว้หลายประการ แต่ยังกำหนดข้อความไว้ไม่ชัดเจนและไม่ได้ดูสภาพ จึงควรปรับปรุง แก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาแก่ผู้ประกอบการและภาคเอกชน

๕.๒ ร่างกฎหมายนี้เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วจะมีผล บังคับใช้กับคนทั่วไป จึงควรพิจารณาเกี่ยวกับบทลงโทษด้วยความระมัดระวังและรอบคอบ

๕.๓ นิติบุคคลกระทำผิดจะนำผู้แทนนิติบุคคลมาลงโทษด้วยจะ จัดต่อหลักกฎหมายหรือไม่ ต้องดูเจตนารมณ์ร่วมกันด้วยหรือไม่

๕.๔ ร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ จะกำหนดแตกต่างกันในเรื่องการ ยกเลิกการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว คือ ร่างของกระทรวงฯ จะกำหนดให้มีการยกเลิกการเก็บข้อมูล ที่เกินความจำเป็น โดยไม่ได้กำหนดสิทธิเพิกถอนความยินยอมของเจ้าของข้อมูลแต่ร่างของ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนดให้สิทธิของเจ้าของข้อมูลในการเพิกถอนความ ยินยอมของเจ้าของข้อมูล และกำหนดบทลงโทษผู้ที่ยกเลิกการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยฝ่าฝืน บทบัญญัติของกฎหมาย

๕.๕ มาตราลงโทษ ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าทำอะไรได้ ไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีการกำหนดบทลงโทษไว้มาก

๕.๖ ควรนำมาตรการลงโทษทางปกครองมาใช้ให้มากขึ้น เพื่อ จะได้ลดเรื่องที่ต้องนำขึ้นพิจารณาในศาลหรือไม่

๖. การกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ

๖.๑ การกำหนดให้มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็น
สิ่งจำเป็นในปัจจุบัน และควรมีสถาบันที่ทำหน้าที่ฝ่ายธุรการให้แก่คณะกรรมการ หากจะ
กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีอยู่เป็นผู้รับผิดชอบก็ต้องยกฐานะ
ให้สูงขึ้น

๖.๒ การพิจารณาร่างกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจใช้
วิธีการปรับแก้กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีอยู่ให้ครอบคลุมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
ภาคเอกชนด้วยก็ได้ โดยแยกเป็น ๒ หมวด คือ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของภาครัฐและการคุ้มครอง
ข้อมูลส่วนบุคคล ภาคเอกชน หรือจะตราเป็นกฎหมายฉบับใหม่

๖.๓ ในกรณีที่ร่างกฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจ
ตามกฎหมาย ชื่อสำนักงานฯ ควรเป็นสำนักงานคณะกรรมการฯ

๗. ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

๗.๑ ร่างกฎหมายควรนำข้อคิดเห็น/ข้อสังเกตไปปรับปรุงแก้ไข
ให้เป็นเพียงร่างเดียวเนื่องจากมีจุดมุ่งหมายที่เหมือนกัน

๗.๒ กรณีที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
เป็นหน่วยงานรับผิดชอบร่างกฎหมายต้องพิจารณาใช้ชื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจ

๗.๓ กฎหมายต้องเขียนให้เข้าใจง่าย ปฏิบัติได้ทั้งประชาชนและ
ผู้ประกอบการ เพื่อจะได้ไม่จำเป็นต้องไปหาผู้เชี่ยวชาญมาช่วย

๗.๔ เทคโนโลยีมีการพัฒนามาก ในเรื่องการพิสูจน์ตามกฎหมาย
จึงควรต้องกำหนดให้เป็นภาระของผู้ประกอบการ

จากสรุปผลการประชุมสัมมนาดังกล่าวข้างต้นมีความชัดเจนว่า ร่าง
พระราชบัญญัติทั้งสองมีหลักการและวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกัน จึงควรมีร่างกฎหมายคุ้มครองข้อมูล
ส่วนบุคคล ที่เป็นกฎหมายกลางด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพียงฉบับเดียว โดยหน่วยงานต่าง ๆ
ยังสามารถออกกฎหมายเฉพาะด้านได้ สำหรับในประเด็นที่เกี่ยวกับหน่วยงานธุรการและวิชาการของ
คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ที่ประชุมสัมมนาได้มีการหารือเป็นข้อยุติในเรื่องนี้
เพียงแต่มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการตั้งสำนักงานใหม่ควรดำเนินการเฉพาะเท่าที่จำเป็น เพื่อไม่ให้เกิด
ความซ้ำซ้อนและเป็นการประหยัด

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้เสนอความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของ คณะกรรมการฯ ในประเด็นหน่วยงานธุรการและวิชาการนี้ว่า เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ ในหลักการการแก้ไขพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยยกฐานะของ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการให้มีฐานะเทียบเท่ากรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งขณะนี้ร่างกฎหมายดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบกับ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รับผิดชอบเป็นฝ่ายธุรการและวิชาการของ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในการดำเนินการด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ใน ความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐอยู่แล้ว ดังนั้น จึงเห็นควรพิจารณาให้มีให้ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบการดำเนินการตาม ร่างกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนี้ด้วย เพราะการบังคับใช้กฎหมายในด้านนี้จะมีเอกภาพโดย มีการบูรณาการด้านบุคลากร แผนงานและแนวปฏิบัติเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายและมีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น และเนื่องจากสำนักงานฯ มีความพร้อมในเรื่องประสบการณ์ ความรู้ ความเข้าใจ สอดคล้องกับ หลักสากลที่ถือปฏิบัติกันในการมีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภาครัฐและภาคเอกชนอยู่ใน หน่วยงานเดียวกัน

ดังนั้น จึงมีสองประเด็นที่เสนอคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณา คือ ประเด็น แรก การรวมร่างกฎหมายทั้งสองฉบับของสองหน่วยงานเป็นร่างเดียวกันและปรับปรุงรายละเอียดให้ เหมาะสม และประเด็นที่สอง ให้สำนักงานฯ เป็นหน่วยงานธุรการและวิชาการตามร่างกฎหมาย จึง ขอเสนอเพื่อขอความเห็นชอบในหลักการนี้และจะได้นำเสนอคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอ คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๕ (ฝ่ายสังคม วิจัย วิทยาศาสตร์) เพื่อทราบและพิจารณาต่อไป

ที่ประชุมมีความเห็น ดังนี้

๑. นายประพันธ์ นัยโกวิท เสนอความเห็นที่ ร่างกฎหมายทั้งสอง ฉบับกำหนดบทลงโทษผู้ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลไว้หลายประการแต่กำหนดข้อความไว้ไม่ชัดเจนและ ไม่ได้ดูคุณภาพ จึงต้องแก้ไขปรับปรุงเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาแก่ผู้ประกอบการภาคเอกชน ในหลักการแล้ว กฎหมายฉบับนี้กำหนดเกี่ยวกับความผิดในลักษณะต่าง ๆ ที่ไม่ใช่ความผิดที่เกิดจากการกระทำของ ตนเองแต่เป็นความผิดเนื่องจากกฎหมายห้าม ดังนั้น การกำหนดโทษทางอาญาต้องพิจารณาอย่าง รอบคอบและโทษไม่รุนแรงเกินไป เนื่องจากผู้ปฏิบัติที่เป็นเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ ซึ่งหากเป็นคดี ขึ้นมาย่อมจะเกิดผลกระทบต่อน้ำที่การงานด้วย และขอทราบว่ามีคณะกรรมการเปรียบเทียบ

ปรับหรือไม่ เพราะถ้ามีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับคดีต่าง ๆ ด้วย ก็จะลดปริมาณคดีและความรุนแรงของโทษลงมา โดยไม่ต้องมีโทษทางอาญาหรือรอลงอาญาซึ่งจะทำให้เสียประวัติ

๒. นายกิตติศักดิ์ ประคติ มีความเห็นว่า ร่างของกระทรวงเทคโนโลยีฯ กำหนดบทลงโทษทั่วไปไว้เพียงมาตราเดียวและผู้ที่ทำความผิดแล้วจะต้องได้รับโทษ ซึ่งที่ประชุมพิจารณาตามข้อคิดเห็นของผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดแล้วเห็นว่ายังไม่ได้คุณภาพ เพราะการกำหนดโทษบางเรื่องรุนแรงเกินไปแต่บางเรื่องเบาไปไม่มีความพอดี จะต้องพิจารณาน้ำหนักของโทษว่ามีมากน้อยเพียงใด เพราะบางครั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการอาจจะกระทบข้อมูลส่วนบุคคลได้ และเป็นประเด็นจากสองกฎหมายซ้อนกัน คือจะกำหนดโทษตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการหรือโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้ร่างคิดว่าเป็นปัญหาอยู่เหมือนกัน แต่เป็นรายละเอียดที่จะต้องชี้แจงในการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓. นายเชิรชัย ณ นคร ให้ความเห็นว่า ความหมายของข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างกฎหมายทั้งสองฉบับแตกต่างกัน กล่าวคือร่างกฎหมายของสถาบันวิจัยฯ จะมีความหมายกว้างโดยระบุว่า เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคล และถ้าไปโยงกับการประมวลผลข้อมูลแล้วจะทำให้ได้ข้อมูลใหม่หรือข้อมูลซึ่งถ้านำไปใช้อาจจะกระทบสิทธิของบุคคลได้ แต่ในหลายกรณีที่เกิดขึ้นก็เนื่องจากองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีการเก็บข้อมูลไว้มากและนำข้อมูลของเอกชนไปเปิดเผย เพราะฉะนั้นกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจึงมีกระบวนการที่กำหนดให้รัฐเข้าไปดูแลในเรื่องของการประมวลผลข้อมูลองค์กรธุรกิจที่ดูแลข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง ส่วนการที่จะลบข้อมูลออกไปแล้วจะมีผลกระทบต่อใครบ้างนั้นยังมีการโต้แย้งกันว่าเป็นบทบาทของรัฐที่จะเข้าไปควบคุมดูแลแทนเอกชนด้วยหรือไม่ หรือเอกชนที่ได้รับผลกระทบตัดสินใจที่จะเข้าฟ้องเองโดยใช้ข้อมูลของภาครัฐไปเป็นหลักฐานต่อศาล ซึ่งเป็นประเด็นในเรื่องของโทษที่กำหนดไว้

๔. ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ (นายไพโรจน์ ตาโหมด) หารือที่ประชุมว่า ในการประชุมสัมมนาเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗ ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีฯ ไม่ได้พูดเรื่องการยินยอมให้รวมกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ แต่ได้กล่าวถึงความสำคัญของกฎหมาย ประโยชน์ของกฎหมายและเปรียบเทียบกฎหมายทั้งสองฉบับ จึงขอให้ที่ประชุมฯ พิจารณาในประเด็นนี้ด้วย

๕. ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นายชังทอง โอภาสศิริวิทย์) ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า สำหรับการสัมมนาในช่วงบ่าย สำนักงานฯ ได้เชิญศาสตราจารย์ เศรษฐพร คุณศิริพิทักษ์ ซึ่งเป็นประธานอนุกรรมการการร่างกฎหมายของกระทรวงเทคโนโลยีฯ เป็นประธานในที่ประชุมฯ โดยที่ประชุมไม่ได้คัดค้านในการรวมกฎหมายเป็นร่างเดียวเพราะกฎหมายทั้งสองฉบับมีวัตถุประสงค์

เหมือนกัน และเห็นชอบในหลักการว่ากฎหมายที่ออกมาจะต้องเป็นกฎหมายกลาง ซึ่งจะต้องมีฉบับเดียว แต่ประเด็นนี้เป็นปัญหาเชิงนโยบายว่าเมื่อเป็นกฎหมายฉบับเดียวแล้ว หน่วยงานใดควรจะเป็นผู้รับผิดชอบ โดยประเด็นหลังที่ประชุมไม่ได้กล่าวลงไปกำหนดเพียงแต่มีการอภิปรายกันว่าการเกิดหน่วยงานใหม่ไม่ควรจะมีมากนักและถ้าเป็นไปได้ควรลดหน่วยงานในการดูแลให้มากที่สุด

๖. นายกิตติศักดิ์ ปรกติ ให้ความเห็นว่าร่างของกระทรวงเทคโนโลยีฯ มุ่งหมายจะให้ป็นร่างข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในภาคเอกชนเท่านั้น แต่ร่างของสำนักงานฯ มีความมุ่งหมายที่จะควบคุมเอกชน โดยรวมอยู่กับกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการด้วย ซึ่งจะแตกต่างกัน ถ้าคณะกรรมการฯ เห็นชอบกับร่างนี้ สำนักงานฯ หรือสำนักนายกรัฐมนตรีจะดูแลข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของภาคราชการและข้อมูลเอกชนที่อยู่ในความควบคุมดูแลของภาคธุรกิจเอกชน ประกอบกันทั้งสองส่วน ซึ่งเรื่องนี้เป็นประเด็นในเชิงนโยบายที่คณะกรรมการฯ มีส่วนที่จะเสนอแนะได้ โดยในต่างประเทศ เช่น ประเทศอังกฤษ ใช้กฎหมายสองฉบับ คือ กฎหมายข้อมูลข่าวสารของภาคราชการ และกฎหมายข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของภาคธุรกิจ โดยมีสำนักนายกรัฐมนตรีควบคุมดูแลกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ เพราะฉะนั้น ในการรวมร่างจะมีผลเป็นการรวมองค์กรที่เป็นเจ้าภาพดูแล

๗. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นายนิพนธ์ ะกิมิ) มีความเห็นว่า ในหลักการของการนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีจะต้องเสนอเพียงร่างเดียว และกระบวนการต่อไปคือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะต้องส่งร่างไปยังหน่วยงานต่าง ๆ กรณีที่ไม่เป็นร่างของกระทรวงเทคโนโลยีฯ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะส่งร่างให้กระทรวงเทคโนโลยีฯ พิจารณา และขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาร่างพร้อมกับรับข้อคิดเห็นหรือข้อสังเกตของหน่วยงานต่าง ๆ เพราะฉะนั้นกรณีที่จะรวมร่างหรือเป็นร่างเดียวในขั้นนี้คงจะไม่มีปัญหามากนัก เพียงแต่ขอให้กระทรวงเทคโนโลยีฯ และหน่วยงานต่าง ๆ เสนอข้อคิดเห็นเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีให้ชัดเจน

๘. ประธานฯ ที่ประชุม มีความเห็นว่า ในหลักการแรกเมื่อมีการร่างกฎหมาย ๒ ฉบับ คณะกรรมการกฤษฎีกาฯ ได้มีการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นระหว่างประธานฯ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีฯ ให้มีการรวมเป็นฉบับเดียว ส่วนหน่วยงานใดจะเป็นผู้ดูแลกฎหมายฉบับนี้เป็นอีกประเด็นหนึ่ง ถ้าเป็นรายละเอียดกระทรวงเทคโนโลยีฯ ก็จะออกรายละเอียดเฉพาะหรือรายละเอียดในเชิงปฏิบัติอีกฉบับหนึ่ง

๕. นายกิตติศักดิ์ ปรกติ มีความเห็นว่า ข้อแตกต่างระหว่างกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการและกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คือ กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ เพราะราชการมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ในความรับผิดชอบด้วย ซึ่งหลักของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการจะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลยกเว้นบางกรณี และกรณีที่ปรากฏอยู่และเป็นภาระของสำนักงานฯ คือ มีประชาชนขอข้อมูลข่าวสารและก็มีกรณีโต้แย้งจากส่วนราชการโดยอ้างว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งตามหลักการของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คือ การกำกับดูแลการประมวลผล และไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยรัฐจะต้องเข้าไปกำกับดูแลกระบวนการประมวลผลข้อมูลของเอกชนและวิธีการเก็บรักษาข้อมูลเอกชนเพื่อไม่ให้มีการเปิดเผย และถ้าไม่ปฏิบัติตามกติกาที่รัฐกำหนดไว้จะต้องได้รับโทษ ซึ่งอาจจะเป็นการปรับหรือโทษทางปกครอง ข้อแตกต่างสองส่วนนี้จะเป็นประเด็นซึ่งต้องแยกออกให้ชัดเจน เพราะมิฉะนั้นจะเป็นการก้าวล่วงเข้าไปดูแลเอกชนเกินขอบเขตอันสมควร

๑๐. ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นายชังทอง โอภาสศิริวิทย์) มีความเห็นว่า ในหลักสากลประเทศทั่วโลกยอมรับในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยต้องคุ้มครองทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในส่วนของภาคเอกชนถือเป็นข้อห้ามไม่ให้เปิดเผยโดยปราศจากความยินยอม แต่ในภาครัฐอาจจะมีการวินิจฉัยว่าควรจะได้หรือไม่ นั่นอาจจะเป็นกรณีที่เข้าข่ายยกเว้น ในส่วนของกฎหมายกลางหรือกฎหมายใหม่นี้เป็นร่างกฎหมายซึ่งจะครอบคลุมภาคเอกชนเป็นหลัก และครอบคลุมบางส่วนที่อาจจะเรียกว่าเป็นช่องว่างของกฎหมาย โดยในอนาคตกระทรวงเทคโนโลยีฯ อาจจะออกกฎหมายที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น กฎหมายอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งคงเป็นเรื่องของรายละเอียด

๑๑. ผู้แทนสำนักงานข่าวกรองแห่งชาติ (นายไพโรจน์ สาโหมค) ให้ความเห็นว่า ข้อมูลส่วนบุคคลไม่ใช่เรื่องของกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับทุกกระทรวง เพราะฉะนั้นจะต้องมีหน่วยงานดูแล โดยสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รับการยกฐานะเป็นกรมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ ซึ่งตามหลักการแล้วจะต้องนำร่างกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมารวมด้วย ส่วนจะให้กระทรวงเทคโนโลยีดำเนินการเรื่องใดก็ต้องปรับแก้ไขกฎหมายใหม่ โดยไม่ต้องตั้งหน่วยงานขึ้นมาซ้ำซ้อน

๑๒. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (นายอาวุธ วรรณวงศ์) ให้ความเห็นว่า ไม่ควรนำประเด็นการมีหน่วยงานหรือการที่มีคณะกรรมการอยู่แล้วมาเป็นเงื่อนไข เพราะอาจจะเกิดปัญหาในการรวมคณะกรรมการและรวมหน่วยงานเข้าด้วยกัน ซึ่งถ้ามี

กฎหมายออกมาแล้วจะต้องมีการปฏิบัติตามและต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเพียงแห่งเดียว ส่วนหน่วยงานใดจะเป็นผู้รับผิดชอบนั้นขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

๑๓. ประธานที่ประชุมฯ ให้ความเห็นว่า ควรพิจารณาสรุปทีละประเด็น ประเด็นแรก ควรมีกฎหมายกลางเป็นกฎหมายรวมเพียงฉบับเดียวหรือไม่ โดยจะต้องพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละเรื่อง ประเด็นที่สอง กรณีหน่วยงานใดจะเป็นเจ้าของเรื่องนั้น อาจจะมีหลายหน่วยงานโดยมีหน่วยงานหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศฝ่ายกฎหมายต้องกำหนดรายละเอียดให้หน่วยงานที่ดูแลเรื่องนี้เป็นผู้รับผิดชอบหรือเป็นเจ้าภาพ

๑๔. นายธีรชัย ฅ นคร ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ในส่วนของการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ขอให้บันทึกเป็นข้อสังเกตว่า จะกระทำไม่ได้เว้นแต่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล โดยในต่างประเทศจะให้ความสำคัญเฉพาะในเรื่องข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ ลัทธิความเชื่อ นอกจากนี้จะต้องพิจารณาในเรื่องของสิทธิของเจ้าของข้อมูลในการไปขอให้ลบหรือทำลายข้อมูลด้วยความรอบคอบ เพราะมิฉะนั้นจะเกิดปัญหาได้

๑๕. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (นายใหญ่ โรจน์สุวนิชกร) เสนอความเห็น ว่ากฎหมายฉบับนี้ เมื่อประกาศใช้แล้วคงจะนำมาใช้บังคับทั่วประเทศไม่เฉพาะในกรุงเทพมหานคร และขณะนี้ส่วนราชการต่าง ๆ ได้มีการกระจายอำนาจการบริหารไปสู่ส่วนภูมิภาค ดังนั้น จึงขอให้พิจารณาประเด็นรายละเอียดในเรื่องการเปรียบเทียบปรับและการบังคับต่าง ๆ รวมทั้งประเด็นการขอข้อมูลส่วนบุคคลทางโรงพยาบาลในเรื่องยาเสพติดด้วย

๑๖. ผู้แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม) มีความเห็นว่า เห็นด้วยกับร่างของสำนักงานฯ ที่กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการ เพราะมีขอบเขตกว้างกว่าร่างของกระทรวงเทคโนโลยีฯ ซึ่งกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นผู้รักษาการ เนื่องจากเป็นกฎหมายข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน นอกจากนี้ ร่างของกระทรวงเทคโนโลยีฯ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีฯ เป็นประธานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แต่ร่างของสำนักงานฯ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้ที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ซึ่งจะกว้างและครอบคลุมมากกว่า

มติ ที่ประชุมเห็นชอบให้มีร่างกฎหมายเพียงฉบับเดียวเป็นกฎหมายกลางด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยสมควรเสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕ (ฝ่ายสังคม วิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) พิจารณามีมติมอบหมายให้

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการรวมร่างกฎหมายทั้งสองฉบับให้เป็นฉบับเดียว โดยให้นำข้อคิดเห็นจากการประชุมสัมมนาทางวิชาการมาประกอบการจัดทำร่างให้สมบูรณ์ และให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งมีประสบการณ์ในการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมของหน่วยงานรัฐเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วยอีกหน้าที่หนึ่งและสมควรเสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕ (ฝ่ายสังคมวิทย์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) พิจารณามีมติกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบทางธุรการและวิชาการตามร่างกฎหมายฉบับใหม่นี้

๔.๒ การพิจารณามาตรการให้ทุกหน่วยงานของรัฐดำเนินการตามคำขอข้อมูลข่าวสารและแจ้งผลการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ผู้ช่วยเลขาธิการฯ (นายชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์) ชี้แจงว่า เดิมที่กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการมาตรา ๑๑ กำหนดไว้เพียงว่า ถ้าประชาชนขอข้อมูลข่าวสารแล้ว หน่วยงานของรัฐจะต้องจัดหาให้ในเวลาที่เหมาะสม แต่เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. เป็นเจ้าของเรื่อง ได้มีบทบัญญัติไว้ชัดเจนว่า ถ้าประชาชนไปติดต่อหรือร้องเรียนเรื่องใดหน่วยงานของรัฐจะต้องตอบแจ้งภายใน ๑๕ วัน เพราะฉะนั้นเมื่อนำมาตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กับมาตรา ๓๘ ของพระราชกฤษฎีกาฯ มาประกอบกันแล้ว จะเห็นได้ว่าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการสมควรที่จะได้กำหนดเป็นมาตรการว่า ทุกหน่วยงานต้องตอบแจ้งประชาชนภายใน ๑๕ วัน ซึ่งจะเป็มาตรการหนึ่งที่ทำให้เกิดความตื่นตัวในหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ และถ้าที่ประชุมเห็นชอบ สำนักงานฯ ก็จะได้มีการแจ้งเวียนเรื่องนี้ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ต่อไป

ที่ประชุมมีความเห็น ดังนี้

๑. นายกิตติศักดิ์ ปรกติ ให้ความเห็นว่า เห็นด้วยกับการกำหนดเวลา แต่ถ้ากำหนดไว้ไม่ชัดเจน หน่วยงานอาจจะแจ้งว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการหรือยังดำเนินการไม่เสร็จ จึงขอให้วางกรอบให้ชัดเจน คือ ประการแรก ถ้าประชาชนเดินทางมาขอด้วยตนเองและหน่วยงานสามารถจัดหาให้ได้ด้วยความรวดเร็วก็ควรจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันเดียวเพื่อประชาชนไม่ต้องเสียเวลาเดินทางมาอีก ประการที่สอง ถ้าประชาชนขอข้อมูลข่าวสารซึ่งหน่วยงาน

ของรัฐอาจต้องใช้เวลาจัดหาจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วแต่อย่างช้าไม่เกิน ๑๕ วัน ประการที่สาม ถ้าข้อมูลข่าวสารที่มีจำนวนมากหรือมีความยุ่งยากในการจัดหาไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลา ๑๕ วัน จะต้องแจ้งให้ผู้ขอข้อมูลทราบภายใน ๑๕ วัน รวมทั้งจะต้องแจ้งวันที่จัดส่งข้อมูลให้ผู้ขอทราบด้วย ซึ่งเมื่อรวมเวลาแล้วจะต้องไม่เกิน ๓๐ วัน ประการที่สี่ ในกรณีที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน จะต้องให้หน่วยงานที่รับคำขอรายงานให้หัวหน้าหน่วยงานทราบเพื่อพิจารณา แต่ทั้งนี้ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับคำขอ หากเกินกว่ากำหนดดังกล่าว จะต้องรายงานให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการเผยแพร่ข้อมูลได้รับทราบด้วย

๒. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (นายอาวุธ วรรณวงศ์) ให้ความเห็นว่า พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรง โดยมาตรา ๓๗ บัญญัติไว้สำหรับประชาชนผู้มารับบริการจากรัฐ ซึ่งเป็นการทำงานด้วยความโปร่งใส ส่วนมาตรา ๓๘ ของกฎหมายบัญญัติไว้สำหรับส่วนราชการด้วยกัน โดยส่วนราชการเจ้าของเรื่องจะต้องแจ้งส่วนราชการที่ขอข้อมูลอย่างน้อยภายใน ๑๕ วัน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่อหน่วยงาน แต่ทั้งนี้จะต้องประกาศให้ผู้ขอทราบโดยทั่วกัน

๓. นายเชิรชัย ณ นคร ให้ความเห็นว่า หน่วยงานราชการส่วนใหญ่จะมีระเบียบเกี่ยวกับการให้บริการผู้ขอข้อมูลข่าวสาร แต่ควรจะรวบรวมระเบียบมาศึกษาดูเกี่ยวกับเรื่องของเงื่อนไขเวลาการให้บริการ โดยเปรียบเทียบกับกรณีระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนที่ถูกยกเลิกไปแล้ว

๔. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (นายใหญ่ โรจน์สุวนิชกร) มีความเห็นว่า ในปัจจุบันหน่วยงานต่าง ๆ ยังไม่มีความตื่นตัวในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นในปีงบประมาณ ๒๕๔๘ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการควรที่จะกำหนดตัวชี้วัดเรื่องที่หน่วยงานต่าง ๆ จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และแจ้งให้สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนดต่อไป

๕. ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นายชังทอง โอภาสศิริวิทย์) เสนอความเห็นว่าการที่ประชุมไม่ขัดข้องในเรื่องกำหนดเวลาดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลา ๑๕ วัน ตามพระราชกฤษฎีกาฯ สำนักงานฯ จะนำหลักการอื่น ๆ ที่เสนอเพิ่มเติมไปทบทวนและจะแจ้งเวียนให้ทุก

หน่วยงานได้พิจารณาเรื่องระเบียบการให้บริการข้อมูลข่าวสารโดยรวดเร็ว ซึ่งอาจจะเป็นมาตรการเชิงแนะนำในระยะแรก โดยไม่ถือเป็นการบังคับ

๖. นายเชิรชัย ณ นคร ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ถ้ามีหนังสือแจ้งเวียนจากสำนักงานฯ ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ในเรื่องของการปรับปรุงระเบียบขอให้เพิ่มขึ้นตอนเรื่องเวลาด้วย โดยในระยะแรกอาจจะเป็นลักษณะของคำแนะนำและให้หน่วยงานเริ่มจัดทำก่อนและเมื่อได้ข้อมูลแล้ว สำนักงานฯ จะต้องประสานกับ สำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์ให้ส่วนราชการจะต้องลดขั้นตอนการทำงาน เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการที่จะใช้ในการประเมินผลหรือวัดประสิทธิภาพส่วนราชการแต่ละแห่ง

๗. นายกิตติศักดิ์ ปรกติ เสนอความเห็นว่าการกำหนดเวลา ๑๕ วันในการแจ้งตอบเป็นเกณฑ์ อาจจะเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์จากหนังสือพิมพ์ได้ว่า บางเรื่องไม่จำเป็นต้องใช้เวลาถึง ๑๕ วัน ดังนั้น คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอาจจะมีคำแนะนำให้ส่วนราชการปฏิบัติโดยใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มติ ที่ประชุมมีมติรวม ๒ ประการ คือ

๑. กรณีที่ประชาชนขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐ และข้อมูลข่าวสารที่ขอหน่วยงานของรัฐมีข้อมูลข่าวสารพร้อมที่จัดหาให้ได้ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วหรือภายในวันที่รับคำขอ

๒. ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่ขอมีเป็นจำนวนมาก หรือไม่ สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน จะต้องแจ้งให้ผู้ขอข้อมูลทราบภายใน ๑๕ วัน รวมทั้งแจ้งกำหนดวันที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้ขอข้อมูลทราบด้วย

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

๕.๑ การพิจารณาหลักเกณฑ์และแนวทางกรณีที่หน่วยงานของรัฐทำสัญญาอนุญาตให้บริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการประมวลผลข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลหน่วยงานของรัฐโดยนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการให้บริการแก่สมาชิกของบริษัทเอกชนนั้นได้

ผู้ช่วยเลขาธิการฯ (นายชังทอง โอภาสศิริวิทย์) ซึ่งแจ้งว่า เรื่องนี้เป็นกรณีที่คณะอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการได้ศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับการที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการลงนามในสัญญาอนุญาตให้เอกชนพัฒนาและบริการข้อมูลข่าวสารอุตสาหกรรมกับบริษัทกลุ่มแอดวานซ์ รีเสิร์ช จำกัด โดยบริษัทสามารถนำข้อมูลพื้นฐานจากโครงการไปให้บริการแก่สมาชิกและผู้สนใจ โดยทางบริษัทเอกชนจะตอบแทนให้กับกระทรวงในรูปของเงินงบประมาณ ๕๐ ล้านบาท โดยแบ่งจ่ายในระยะเวลา ๑๕ ปี ซึ่งคณะอนุกรรมการตอบข้อหารือฯ ได้เชิญผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมมาให้รายละเอียดเกี่ยวกับระบบสัญญา และพิจารณาเห็นว่าควรมีประเด็นที่จะศึกษาเพิ่มเติม เนื่องจากตามข้อสัญญากำหนดว่า ระบบการประมวลผลคือ SERVER ที่เป็นตัวเก็บฐานข้อมูลจะตั้งอยู่ที่บริษัทฯ แต่อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บเอกสาร คือ Scanner จะอยู่ที่กระทรวงอุตสาหกรรม เมื่อบริษัทประมวลผลแล้ว กระทรวงมีสิทธิที่จะใช้ข้อมูลนั้น โดยยังมีประเด็นที่เป็นกรณีต้องศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบการรักษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความลับทางการค้าที่เอกชนได้ให้ข้อมูลกับหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายแต่ไม่ได้ประสงค์จะให้นำไปเปิดเผยเป็นการทั่วไป ประเด็นที่จะเสนอที่ประชุมคือ จะขออนุมัติให้คณะอนุกรรมการตอบข้อหารือฯ ดำเนินการศึกษาเพิ่มเติมและเมื่อได้ศึกษาแล้วจะนำมาเสนอต่อที่ประชุมฯ อีกครั้งหนึ่ง

ที่ประชุมมีความเห็น ดังนี้

๑. นายธีรชัย ฅ นคร ให้ความเห็นว่าการทำสัญญาลักษณะนี้ กระทรวงพาณิชย์ซึ่งได้เคยทำสัญญากับบริษัท แอดวานซ์ รีเสิร์ช จำกัด ในการจัดทำระบบฐานข้อมูลทะเบียนพาณิชย์ ซึ่งมีส่วนที่กระทบต่อสิทธิส่วนบุคคล เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุดต่าง ๆ จึงมีข้อหารือมายังคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและคณะกรรมการฯ ได้มอบหมายให้สำนักงานฯ ไปหารือกับกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้ประสานงานบริษัท ที่ได้รับสัมปทานให้ดำเนินการแก้ไข จึงเห็นว่าคณะกรรมการฯ ควรกำหนดเป็นนโยบายหรือแนวทางเพื่อให้ภาครัฐถือปฏิบัติในการที่ทำสัญญาหรือข้อตกลงกรณีการให้บริษัทฯ มาบริหารจัดการข้อมูลหน่วยงานของรัฐเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและไม่เกิดความเสียหาย

๒. นายกิตติศักดิ์ ปรกติ ให้ความเห็นว่าการที่บริษัทเอกชนได้รับมอบหมายให้ดำเนินการให้กับหน่วยงานของรัฐ จึงมีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ และก็จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและอยู่ในอำนาจ

บังคับบัญชาของหน่วยงานของรัฐ ถ้าดำเนินการที่ขัดต่อกฎหมายก็เป็นโมฆะ จึงควรที่จะทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่าง ๆ ในประเด็นดังกล่าว

มติ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้คณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ภายใน ๖๐ วัน และนำเสนอรายงานต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อพิจารณาต่อไป

๕.๒ เรื่องนายธีรชัย กอวรกุล ร้องขอให้ศาลปกครองกลางบังคับคดีตามคำพิพากษา คดีหมายเลขแดง ที่ ๑๘๓๖/๒๕๔๖ ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นผู้ถูกฟ้องร้องคดี

ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์) แจ้งที่ประชุมฯ ทราบว่า กรณีตามวาระที่ ๕.๒ นี้ เป็นเรื่องที่ได้นำเรียนคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ แล้ว เป็นกรณีที่นายธีรชัย กอวรกุล ได้ร้องขอต่อศาลปกครองกลางให้บังคับคดีต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งขณะนี้ศาลฯ ได้มีคำสั่งยกคำขอบังคับคดีของผู้ฟ้องคดีแล้ว จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

มติ ที่ประชุมรับทราบ

๕.๓ การเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๖ กรณีเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ช. วุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์) ชี้แจงให้ที่ประชุมทราบว่า ขณะนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้รับเรื่องของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ กรณีที่เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ช. วุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาไว้วินิจฉัยแล้ว และจะแจ้งผลมาให้ทราบต่อไป

มติ ที่ประชุมรับทราบ

ปิดประชุมเวลา ๑๒.๐๐ น.

นายนคร เสรีรักษ์ ผู้จัดรายงานการประชุม